

VESNA SLAPAR, IGRALKA

MATERINSTVO JE LEPO, A TUDI NAPORNO

Simpatična **igralka Prešernovega gledališča** v Kranju, ki igra v nadaljevalki *Mame*, pravi, da vsako obdobje v materinstvu prinaša nove izzive.

BESEDILO: DANAJA LORENČIČ // FOTOGRAFIJA: JURE STUŠEK, VPK

V nadaljevalki *Mame* igrate Tatjano, ki poskuša biti popolna žena, gospodinja in mama. Vam je podobna?

Ne, nikakor. Pri mojem poklicu in mojem urniku to ni lahka naloga. Nikakor nisem popolna gospodinja, prej nasprotno, ne maram preveč kuhanja, da o likanju in pospravljanju ne izgubljam besed. Vsi v družini se trudimo ohranjati hišo in vrt spodobno urejena, a sem daleč od popolnosti.

Se znate v življenju prepustiti ali imate radi stvari pod nadzorom?

Želela bi si, da bi znala stvari v življenju bolj prepustiti. Mislim, da je to zame kar izziv. Precej rada vnaprej načrtujem stvari in s tem sebi in drugim okoli sebe včasih ustvarjam pritisk. Mogoče je spontanost nekaj, česar se človek nauči z leti in z zrelostjo. Čakam na to.

Kakšna mama ste v resničnem življenju?

Ne vem, to bi morali vprašati moja sinova. Trudim se biti ne preveč zamorjena, sitna in pikolovska. Veliko se pogovarjamo, če se le da, smo skupaj in s tem rešimo marsikateri problem. Z odraščanjem sinov prihajajo novi izzivi v vzgoji in vzpostavljajo se nove relacije med nami. Ni vedno lahko, a vsako obdobje v materinstvu prinaša nove izzive, nove strahove, pa tudi novo ljubezen.

Ste s soigralkami zelo povezane?

Ja, prijateljice smo. Z **Vesno Pernarčič** in Barbaro Medvešček smo bile sošolke na AGRFT, s Tijano Zinajič se prav tako pozna iz študentskih let. Iz našega prijateljstva in iz želje drugim mamam povedati, da je materinstvo tudi naporno, in ne samo lepo, sta se rodila gledališka predstava *Mame* in potem nadaljevanje predstave *Še vedno mame*. Prav predstava je bila podlaga za nadaljevalko. Družimo se, kolikor nam delo in družine dopuščajo. Premalo, bi rekle vse. Že odkar smo naredile prvo predstavo, se trudimo, da bi šle na en 'babji vikend' v toplice, pa nam še ni uspelo.

Ste že v otroštvu vedeli, da želite postati igralka?

Precej zgodaj sem začela nastopati na šolskih proslavah in v amaterskih gledališčih. Bila sem zelo glasna in zgovorna punca. To se mi je zdelo zabavno preživljanje prostega časa, želja, da bi to postal moj poklic, je prišla pozneje.

Se tudi vaša otroka zanimata za igralski poklic?

Starejši sin Jakob je z mano tudi zaigral v seriji *Mame*, in sicer kar mojega sina, tako da posebno vživljanje v vlogo ni bilo potrebno. Njega kar zanima igra, še bolj pa vse, kar je povezano s filmom. Trenutno je še v gimnaziji, homo videli, kam ga bodo potegnile želje. Mlajši sin, Ožbej, pa posebnih želja po nastopanju nima.

Nisem
popolna
gospodinja.
«««»»

Z možem sta se zaljubila že v srednji šoli. Kako vama je uspelo ohraniti ljubezen?

Z Urošem sva skupaj od srednje šole. Kakšnega posebnega recepta za dolgo zvezo nimam. Imela sva srečo, da sva rasla drug ob drugem, da se nikoli nisva omejevala, da se veliko pogovarjava in veliko smejeva. Pozna se do zadnjega atoma in se imava rada kdaj vsem napakam. Včasih si vzameva kakšen dan zase, a je zadnje čase ob teh norih urnikih to skoraj nemogoče. ■